ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6 Αὐγούστου 1921 Ἡ ἁγ. Μεταμ. τοῦ Χριστοῦ Ἀν. Ἡ. Ἐρ. 5 λ. 46 δυσ. 17. 11

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Ἔτος Ε'. Ἀριθμὸς 1466

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα :
Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

Τηλ. Διεύθυνσις : «ΕΛΕΥΓΟΝ» Μυτιλήνη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΛΕΣΒΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ.30	Ἐτησία Δρ.35	Ἐτησία Δρ.50
Ἑξάμηνος » 16	Ἑξάμηνος » 21	Ἑξάμηνος » 30

Συνδρομαὶ καὶ ἀγγελίαι γίνονται προπληρωτέαι

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | *Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι*

ΤΟΛΜΗΣΑΤΕ ΛΟΙΠΟΝ!...

Εἰς τὴν «Καθημερινὴν» δημοσιεύεται ἀνταπόκρισις ἐκ Σμύρνης περιγράφουσα διὰ ζοφερῶν χρωμάτων τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐκεῖ ἐρημοφόβον κατάστασιν καὶ τὰς κολοσσιαίας ἀντιδράσεις καθ' ὧν ἀντιταλαίει ὁ πατὴρ τῆς Ἑλλάδος ἀριοστὴς κ. Στεργιάδης.

Τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ τὴν ἀμισοβαινόμεθα καὶ τὴν ἀντεκλήφθημεν πολλάκις ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως.

Ἂν ὅμως κάμνωμεν λόγον περὶ αὐτῆς λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἐκ τῆς εἰς τὴν «Καθημερινὴν» δημοσιευμένης ἀνταποκρίσεως, τὸ πράττομεν διότι τόσον ἡ ἐφημερὶς αὕτη ὅσον καὶ ὅλαι αἱ ὁμοφρονοῦσαι πρὸς αὐτὴν ἑκατηγόρουσι καὶ ἐξακολουθοῦν κατηγοροῦσαι τὸν κ. Βενιζέλον ὡ. μὴ ἐξασφαλίσαντα τὴν Ἑλληνικὴν κατοχὴν τῆς Σμύρνης, ὡ. καθηλώσαντα εἰς μικρὰν τῆς Ἀνατολῆς ἐκτασιν τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, ὡ ἐνεργήσαντα οὔτω μόνον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ξένων συμφερόντων κλπ.

Ἀπὸ τῆς διακυβερνήσεως τῶν τυχῶν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν μεταναεμβριανῶν Κυβερνήσεων ἔχει παρελθεῖ ἐννεάμηνον ὁλόκληρον. Καὶ ἐνῷ ἑκατηγόρουν τὸν κ. Βενιζέλον δι' ὅσα ἀναφέρομεν ἀνωτέρω, καὶ ἐνῷ διεκήρυττον, ὅτι θὰ χρόμεν οἱ κεῖνοι εἰς τὰ πράγματα θὰ κατέλυων τὴν μετέωρον ταύτην κατάστασιν, θὰ ἀγκαλιάδυον ἐκεῖ πραγματικὴν τὴν Ἑλληνικὴν διοίκησιν, θὰ ἐστέλλον εἰς κόρακας πάσας τὰς προκαγάνδας καὶ θὰ ἐξουδετέρουν τὰς παρεμποδιζούσας πᾶσαν κίνησιν τῶν Ἑλλήνων ἀρχῶν καὶ τὰς συνιλιβούσας αὐτὴν τὴν ζωὴν τῶν κατοίκων τῆς ἐνεργείας αὐτῶν, μετὰ ἐννεάμηνον, λέγομεν, ὁλόκληρον, ἡ Ἑλληνικὴ Σμύρνη διοικεῖται, ὅπως καὶ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν, αἱ δὲ διάφοροι προπαγάνδαι δρῶσι μετ' ἐντάσεως, τὴν ὁποῖαν οὐδέποτε ἄλλοτε ἐτόλμησαν νὰ ἀναπτύξωσι!

Καὶ δὲν εἶναι πλέον σήμερον αἱ ξέναι προπαγάνδαι μόνον, αἵτινες παρακωλύουσι τὴν κανονικὴν αὐτόθι διοίκησιν καὶ ζωὴν τῶν πολιτῶν, καὶ αἱ ξέναι ὑπηκόοτητες; ὀπισθεν τῶν ὁποίων ἐνεργοῦσιν ἀκολούθως; οἱ διάφοροι προπαγανδισταί.

Ὄργανα τοῦ Κεμάλ, καθὰ ἐξηκριβώθη, ζῶσι καὶ κινοῦνται ἐλευθέρως; ἐν Σμύρνῃ, διενεργοῦντα ὑπὸ τὴν σῖγα τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν τὸ προπαγανδισικὸν ἔργον των, χωρὶς; αὐταὶ νὰ δύνανται νὰ θέσωσι χεῖρα ἐπ' αὐτῶν!

Ὅταν δὲ ὁ Ἑλληνισμὸς σύμπας παροτρύνει τὴν Κυβέρνησιν νὰ βαδίσῃ κατὰ τῆς Κων)τόλεως, προεξάχοντος τοῦ Κυβερνητικοῦ τύπου μὲ κορυφαῖαν τὴν «Πρωϊαίαν», τοῦ ἡμιεπισήμου τούτου ὀργάνου τοῦ κ. Γούναρη, διατὶ δὲν γίνεται μία σύστασις πρὸς αὐτὴν, ὅπως καταστῇ ἐπὶ τέλους πράγματι ἑλληνικὴ τὴν Σμύρνην καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατεχομένην Ἀνατολήν; Διατὶ δὲν ὑπενθυμίζει πρὸς; αὐτὴν τὰς κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου κατηγορίας καὶ τὰς ἀναλόγους ὑποσχέσεις τῆς;

Ὑπερβαίνει, τῇ ἀληθείᾳ, τὰ ὅρια τοῦ παραλογισμοῦ τὸ νὰ ζητῶμεν περαιτέρω ἐπεκτάσεις, νὰ συνιστῶμεν προσλαισιν πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ κατάληψιν αὐτῆς, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις **δὲν τολμᾷ** νὰ προσαρτήσῃ ὁριστικῶς τὰ δόαφῃ ἐπὶ τῶν ὁποίων τόσον στερεῶς πατεῖ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων τόσον ἀνθελληνικῶς καὶ τόσον καταθλιπτικῶς διὰ τὴν ζωὴν τῶν κατοίκων ἐνεργοῦν αἱ διάφοροι Ἰταλογαλλοκεμαλικαὶ προπαγάνδαι!.....

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΚΑΡΗΝΗ

Πρέπει νὰ περάσῃ προηγουμένως κανένας μὲ τοῦ μεσημεροῦ τὴ ντνιχτὴ ζέστη τὸ σκονισμένο δρόμο κάτου ἀπ' τοὺς πευκοὺς ἑλάτους, πάνου σὲ μιὰ **ντελίκα** με τεμπέλικα ἄλογα καὶ μ' ἕνα πιὸ τεμπέλη καὶ νυσταλέο ἀδηγό. Νὰ νοιώσῃ τὸ μυαλό του βυθισμένο σ' ἕνα ἀποκάμομα ἀπ' τὴ ζέστη καὶ τὶς μονότονες φωνὲς χελιδόων τζιτζικιῶν καὶ τότε φυσικὰ νὰ βρεθῇ στὴν Καρήνη τῆς Ἀγιάσου.

Τότε μονάχα μπορεῖ νὰ νιώσῃ δυνατὰ τὴν ὀμορφιὰ τῆς κι τὴ ἡδονὴ ξεκούφασμα κάτου ἀπ' τὶς δροσερὲς σκιὲς τῶν πλατάνων της.

Ἔτσι βρέθηκα καὶ γὼ στὴν Καρήνη, ἀφοῦ κέρασα πρῶτα ἀπ' τὸ Καθαρτήριον. Πλατάνια αἰωνόβρα, θεόρατα, περιπλέουν τὰ κλώνια τους μαζὶ σὲ μιὰ πρᾶσινη ταντέλα ἀπὸ πάνου. Πέντε ἀντρες εἶναι ζήτημα ἂν θὰ μποροῦν νὰ ἀγκαλιάσουν μ' ἑνωμένα τὰ χέρια τὸν κορμὸ μερικῶν. Δυὸ πλατάνων ὁ κορμὸς εἶναι κούφιος. Μέσα κεῖ ἔχει πλατιασμενα πράματα. Κάπου κάτου ἀκουότανε, ἕνας γλυκύτατος ἦχος κόυδουνιῶν μαζὶ μὲ τὸ αγνὸ τοῦ νεροῦ μουρμούρισμα. Ἀπὸ μιὰ κυκνόκλωση λυγαριὰ πρόβαλε τὸ κεφάλι του ἕνας μαθρος τρέγος μὲ ἕνα μεγαλοπρεπέστατο μοῦσι. Ἔτσι μοῦ φάνηκε σὰν Σάτυρος ἢ σὰν τὸν Πᾶνα τὸ θεό, ποὺ ἀκούοντας βήματα, πρόβαλε τὸ κεφάλι του νὰ δῇ μὴν εἶναι... Νερῴδες ἢ Νύφες τῆς ρεμμιαῖας...

Ἀνάμεσα στὰ Πλατάνια μιὰ μεγάλη δεξαμενὴ, ποὺ τὸ νερό της βγαίνει κάτου ἀπ' τὴ γῆ καὶ εἶναι ἕτοιμο κρύο σὰν ἀπὸ λιωμένο χιόνι.

Δυὸ μικρὰ κοριτσάκια τῆς γυναίκας ποὺ πρωτὰ ἔνα μικρὸ καφενεῖο ἐκεῖ, ἤθαν κοντὰ μου κυττάζοντας με περιέργεια. Ζήτεψα νὰ πλυθῶ. Ἡ Ἀγρηρὸ ἔφερε ἕνα ὁλοκαίνουριο κουμπὶ ποὺ τὸ γόμισεν ἀπ' τὴ Πηγή, κ' ἡ Βλουνάνα ἡ μικρότερη ἕνα **μεσάλι** καθαρότατο.

Σὰν νὰ ξαναγεννήθηκα ὕστερα ἀπ' τὸ λούσιμο **μὲ τὸ κρύο νερὸ τῆς δεξαμενῆς**.

Ἕνα ἐλαφρὸ ἀεράκι ἄρχισε νὰ κουνῇ τὰ φύλλα τῶν πλατάνων, ποὺ ἄρχισαν τὸ σιγανὸ ψιθύρισμα. Ἤτον σὰν νὰ κινοῦν ἀπάνου ἀγγέλοι τὰ φτερά σους. Τὸ νερὸ κατρακυλοῦσε μουρμουρίζοντας ὁμοῦρες ἱστορίτσες, ποὺ τὶς ἔφερεν ἀπ' τὰ βάθη τῆς γῆς. Κ' ἀπ' τὶς κουφάλες τῶν πλατάνων ἐρχότανε γλυκύτατος ὁ ἦχος τῶν κουδουνιῶν... Ὁ τρέγος ἀπ' τὴ συκνόκλαση λυγαριὰ ἄρχισε νὰ ἀναμασοῦ κι' ὅπως κουνοῦσε τὸ μεγαλοπρεπέστατο μοῦσι του ἔμοιαζε σὰν εὐτυχισμένος βασιλιᾶς στὸ ὁμορφό βασίλειό του.

Ἀγιάσος. — Κ. ΜΑΚΙΣΤΟΣ

Π. Ε. ΠΕΡΡΗ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

Γ.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Εἰς κάθε κράτος ὠργανωμένον μ' ἐθνικὴν κληρονομίαν καὶ μὲ νομοθεσίαν, ἀριθμὸς ἀτόμων ἐπιφορτίζεται ὑπὸ τοῦ συνόλου τῶν κατοίκων νὰ ἐφαρμόζῃ τοὺς νόμους καὶ νὰ λαμβανῃ μέτρα ἐνίοτε ἐκτακτα εἰς ἐνδεχομένας ἀνάγκας.

Τ' ἀτομα ταῦτα ἀποτελοῦν τὸ τροχαῖον ὁλικὸν τοῦ κράτους.

Ἐκ τῶν ἀτόμων τούτων ἐνιά εἶναι ἐπιφορτισμένα μὲ τὰς μᾶλλον πολυσυνθέτους λειτουργίας καὶ ἀποτελοῦν τὴν Κυβέρνησιν, τ' ἄλλα μὲ ἐδικοποιησίας λειτουργίας ἀποτελοῦν τὴν διοίκησιν καὶ τὰς ἄλλας κρατικὰς ὑπηρεσίας.

Πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ πολῖται ἔχουν ἄμεσον καὶ ὀφειλόμενον συμφέρον νὰ λειτουργοῦν κανονικῶς ὅλαι αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι· πᾶσα κακὴ λειτουργία μιᾶς ὁλοσδήποτε δημοσίας ὑπηρεσίας ζημιεῖ ἀναφαιρέτως ἐπὶ τῆς ζωῆς τῆς πλειονότητος.

Ὅταν δοθῇ εἰς ἕνα ἄνθρωπον μία θέσις εἴτε ἐν τῇ Κυβερνήσει εἴτε ἐν τῇ διοικήσει εἴτε εἰς μίαν ἄλλην κρατικὴν ὑπηρεσίαν, ἀποκτᾷ οὕτως μίαν ἱκανότητα τοῦ βλέπειν ἀνωτέραν ἑκείνης τῶν πολιτῶν τοῦ κράτους, διότι τῷ πράγματι ἐξουσία, ἢ δύναται νὰ κάμῃ κακὴν χρῆσιν.

Ἐὰν καὶ ἀνάγκην τὸ πράγμα ἔχει οὕτω, κατὰ μαῖζονα ἀνάγκην τὸ κράτος πρέπει νὰ λαμβάνῃ μέτρα ἐξασφαλίζοντα καὶ ἐγγυόμενα τὴν ἄραν πάσης καταχρήσεως, δι ἣν δυνατὸν νὰ καταστοῦν ἔνοχοι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Συνεπῶς εἰς κάθε ὀργανωμένον κράτος ἀνάγκη νὰ ὑπάρχουν πρωτίστως νόμοι ἐναντίον πάσης χαλαρώσεως τῆς ἐξουσίας, νόμοι τόσῳ μᾶλλον αὐστηροὶ ὅσῳ ἀφροῦν λειτουργοὺς τοῦ κράτους ἰσταμένους εἰς τὰς ἀνωτάτας τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ βαθμίδας.

Ἡ ἀνάγκη αὕτη ἐγένετο αἰσθητὴ καὶ εἰς τοὺς μᾶλλον ἀρχαίους νομοθέτας, καθόσον εἰς τὰς ἀρχαίας δημοκρατίας οἱ κυβερνῶντες ἐτιμωροῦντο διὰ θανάτου ἐν περιπτώσει καταχρήσεως τῆς ἐξουσίας.

Σήμερον φαίνεται, ὅτι ἔχει λησμονηθῆ ἡ θεμελιώδης αὕτη ἀνάγκη, τῶν ἐκάστοτε ὑπουργῶν ἀπηχολημένων νὰ φροντίνουν μὲ ἀδικαιολογήτους εὐνοίας ἀνεψιοὺς, ἐξ ἀδελφοὺς, φίλους καὶ ἡμετέρους· ἕνεκα δὲ τούτου ὁ κόσμος δὲν παύει νὰ ἐπιφαιλμᾷ τὴν ὑψίστην τῆς ἐξουσίας, διότι πάντες ἀνταλαμβάνονται τ' ἄμεσα πλεονεκτήματα ἐκ τῆς καταλήψεως μιᾶς θέσεως ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, χωρὶς ὅμως νὰ πολυσυλλογίζωνται τὰ ἐκ ταύτης ἀπορρέοντα φοβερὰ καθήκοντα.

Δυνάμεθα ἄρα γε νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁ μᾶλλον ἀκεραίου χαρακτῆρος ὑπουργὸς σκέπτεται ὅτι πράττει κακὸς ἀπονέμων εὐνοίας εἰς συγγενεῖς, φίλους καὶ ἡμετέρους; Δὲν τὸ πιστεύω· διότι ὁ τρόπος οὗτος τῆς διαγωγῆς τῶν ἐκάστοτε κυβερνώντων ὑπουργῶν κατέστη πλέον προσκηπηδὴς ἐκ συνηθείας χαρακτὴρ ὑπασιεθῶν εἰς τὰ κυβερνητικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ ἐξασκεῖται ἀναφανδόν.

Ἡ προσκτηθεῖσα ὅμως αὕτη κυβερνητικὴ συνήθεια, ἢ ἐκσφενδονίζουσα ἀπὸ τόσων ὑψηλῶν καὶ περιβλεπτον κυβερνητικὸν ἐπίπεδον παραδείγματα μεροληψίας καὶ προστηρισίας, ὁποῖα ἀπασιοι καὶ ὁμβρα ἀποτελεσματα δύναται νὰ ἔχῃ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ἰσταμένους εἰς διαφόρους διοικητικὰς κλίμακας; ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πλειονότης; ἴσως σκέπτεται μᾶλλον νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν δικαιωμάτων τῶν παρεχομένων αὐτῇ ἀπὸ τῆς ἱκανότητος τοῦ βλέπειν δυνάμει τῆς παρασχεθείσης αὐτῇ ἐξουσίας, παρὰ ν' ἀφοσιωθῇ ὁλοψύχως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῆς;

Ἡ συνήθεια αὕτη τῶν κυβερνώντων ἐκάστοτε ὑπουργῶν καθιστᾷ τὴν Κυβέρνηαν ἀνεπαρκῆ εἰς τὸ νὰ ἐπιβλῇ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τὸν σεβασμὸν τοῦ νόμου, διότι ἐφόσον δὲν ὑπάρχουν δρακόντειοι νόμοι νὰ δεσμεύουν αὐτὴν ταύτην τὴν κυβέρνηαν καὶ νὰ τὴν ἀποχρεώνουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός της φυσικὰ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι θὰ μιμῶνται τὸ παριδείγμα τῶν κυβερνώντων, καὶ θὰ ἔχουν ὡς δικαιολογητικὰ τὴν διαγωγὴν αὐτῆς ταύτης τῆς Κυβερνήσεως.

(ἀκολουθεῖ)

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΑΔΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΜΛΙΑΣΚΕΥΘΟΣ

— *Σαβαρώτατον ἄρθρον τοῦ «Μαγχεστριανοῦ Φύλλου»*

[Εἰς τὸν «Μαγχεστριανὸν Φύλλα» δημοσιεύεται τὸ ἑξῆς βαρυσήμαντον ἄρθρον ἐν σχέσει πρὸς τὴν κατ' αὐτὰς ἐκδηλωθεῖσαν ὀξύτητα σχέσεων μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἐξ αἰτίας τοῦ Σιλεσιανοῦ ζητήματος.]

Τὸ Σιλεσιανὸν ζήτημα δὲν ἀποτελεῖ, αὐτὸ καθ' αὐτό, ἐντὸς τῶν δυναρστεῖων ἐνδιαφερόντων, τὰς ὁποίας μᾶς ἔδωσε περὶ τοῦ γαλλικοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς, καὶ πολὺ σπουδαῖον ζήτημα. Τὰ μέσα τῆς λύσεως του ὁρίζονται διὰ τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, ἐν μέρει δὲ ἐφηρμοσθήσαν ἤδη. Μὲ ὅλην κατὴν θέλημα τὸ ζήτημα θὰ διεκανονιζεῖτο ρεπιστικῶς. Δυστυχῶς ὁ ἀπαράκτητος οὗτος ὅρος δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχῃ, ἂν δὲ αἱ διαφορὰι μεταξὺ τῆς Γαλλίας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡμῶν καὶ τῆς Ἰταλίας ἀφ' ἑτέρου ἐξαχολουθήσουν καὶ ἀφεθοῦν νὰ κατρεστοῦν βαθύτερα, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ καταλήξουν εἰς τὴν διάλυσιν τῆς συμμαχίας ἥς ὑφίστατο μεταξὺ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἀφ' ἧς ἔληξεν ὁ πόλεμος καὶ ἡ ὁποία ἠτο καὶ εἶνε ἀκόμη ἡ κυριοτέρα ἀσφάλεια διὰ τὴν διατήρησιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀξίας τῶν ὁποίων ἀποδίδει ἡ Γαλλία εἰς τὴν φιλίαν καὶ συμμαχίαν μας καὶ ἐκ τῆς προθυμίας της ν' ἀποδεχθῇ κανταις τοὺς περιορισμοὺς ἐκείνους καὶ τὰς ὑποχωρήσεις, τὰς ὁποίας ἀναποφεύκτως μία τοιαύτη συνεργασία συνεπάγεται. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐδημοσιεύθησαν ἐνδείξεις μερικῆς δόμησεως καὶ ἀνησυχίας ἐκ μέρους τῆς καὶ τάσεις πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν περιορισμῶν τούτων, δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία, ὅτι ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουν ἰσχυρότατα ἐπιρροὴ καὶ ρεύματα, τὰ ὁποῖα διαρκῶς παρυπρόουν τὴν κοινὴν γνώμην ὅπως ζητήσῃ τὴν ὁριστικὴν ἀπόσπασιν τῆς Γαλλίας ἐκ τῆς συμμαχίας καὶ τὴν ἐξίσωσιν πολιτικῆς ἀποκλειστικῶς Γαλλικῆς. Θὰ ἦτο ὀλεθρον διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης καὶ μετ' οὐ πολὺ ἡ ἀπόσπασις αὕτη θ' ἀπεδικνύετο καταστροφικὴ διὰ τὴν Γαλλίαν.

Ὁ κίνδυνος ὅμως ὑφίσταται, οὐδὲν δὲ ἐπιτυγχάνομεν ἂν θελήσωμεν νὰ τὸν ἀγνοήσωμεν. Φίλοι, θερμοὶ φίλοι, ἔχομεν πεποίθησιν, ὅτι εἶνε τὸ αὐθόρμητον καὶ ἀνυπόκριτον αἰσθημα παντὸς ὀχεδὸν Ἄγγλου πρὸς τὸ γενναῖον Ἔθνος, τὸ ὁποῖον μόλις ἐσχάτως ὑπῆρξεν ὁ ἐν ἁπλοῖς σύντροφος ἡμῶν. Κάτι περισσότερον ὅμως τῆς ἀναμνήσεως κοινῶν ἀγώνων καὶ κινδύνων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ κοινοῦ ὑπέστημεν, χρειάζεται, ὅπως ἡ μεταξὺ μας συμφωνία στηριχθῇ ἐπὶ σταθερᾶς βάσεως. Χρειάζεται πραγματικὴ συμφωνία ἐπὶ τῶν τελικῶν πολιτικῶν σκοπῶν.

Ἂν δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ συμφωνία αὕτη, τότε παρεδήγησας καὶ προστοχᾶν θὰ εἶνε ἀναπόφευκτα. Νομίζομεν ὅμως, ὅτι πρὸ φθίσωμεν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀρχίζει ἡ φιλονικεία καὶ ἡ ὀξεῖα διὰ ὁδυνηρεῖα ἴδιος δόσον ἀφορᾷ τὴν Σλεσίαν καὶ τὴν Ροῦρ νὰ προσαθήσωσιν, ὅπως ἐξακριβώσωμεν ἂν εἶναι δυνατὴ ἡ συμφωνία αὕτη.

Βεβαίως ἡ συμφωνία πιθανὸν νὰ μὴ εἶνε εὐχερὴς, ἀλλὰ χρεία παντὶ τρόπῳ νὰ καταβίλλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως τὴν ἐπιτύχωμεν. Ὅλη ἡ δυσχέρεια συνίσταται κυρίως εἰς τὸ ζήτημα τοῦ μέλλοντος τῆς Γερμανίας. Θὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὴν νὰ ἀποκατασταθῇ οἰκονομικῶς, ὅπως ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Γαλλίαν νὰ ἀποκατασταθῇ μετὰ τὴν γέμαν αὐτῆς τοῦ 1870; Ἡ Γαλλία θέλει νὰ κοιμᾶται ἥσυχος τοὺς πόδας πρὸς αἰώνας τὴν Γερμανίαν. Ἡμεῖς καὶ ἡ ἀποψὴ ἡμῶν ὅτι ἀνάγκη εἶνε ἀδύνατον καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν ἀρνηθῶ τὴν ὑπὸ ἀπόψιν ἐνεργεῖν ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τῆς νὰ προσκαθήσῃ νὰ ἐπιμῇ φίλην τῆς. Μόνον διὰ τοῦ τρόπου θὰ ἀπόφῃ νὰ ὁμιλῇ διαρκῶς περὶ τῆς Γερμανικῆς ἀπειλῆς. Ἄλλωστε τὰ ἀπειλοῦμενα μέτρα δὲν εἶνε ἀναγκαῖα πρὸς τὴν ἀλλεργήσουν εἰς τὸν πεσόντα τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἀφίσῃ πνὰ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ ἀυτῶν. Ἡ πολιτεῖα ὅτι μὲ τοιοῦτον δόσιν πολιτικὴν συμφωνεῖ ὅμ μόνον ἡ Ἀγγλία, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη καθ' ὅσον τὸ ζήτημα τῆς Γερμανίας ἐνδιαφέρει ὅλην τὴν Εὐρώπην.»

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

— *Ἀνεκδοτάρια*

Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι θὰ ἔχουν φθάσει κάπ μέχρι τῆς Πατρίδος μας αἱ ἀλεξιπλλήνοι ἐπικλήσεις τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς ἄλλας κράτη καὶ κυρίως πρὸς τοὺς λαοὺς τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν, αἰτούσης βοήθειαν διὰ τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀμμοτόντων Ρώσσων. Καὶ θὰ νομίζετε καὶ σεῖς, ὅτι ἡ ἐνέργεια αὕτη τῶν Σοβιέτ εἶνε συνέπεια πραγματικῆς σπουγῆς καὶ μερίμνης ἀπέναντι τοῦ πεινῶντος καὶ τὰ πτνδαινα ὑποφέροντος Ρωσσικοῦ λαοῦ. Αὐτὸ εἶνε πλανη. Ἀρκεῖ νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν ὅτι δὲν ἐπιτρέπουν εἰς τὰς ἑκατοντάδας τῶν χιλιάδων τῶν ξένων νὰ φέγουν, ὅπως ζητοῦν, ὁπότε ὁ πληθυσμὸς τῶν πόλεων ἴδια, διὰ τὰς ὁποίας κερμὰς ζητοῦν τὴν βοήθειαν τῶν πολιτισμένων Κρατῶν, θὰ ὀλιγόστεινε κατὰ πολὺ, μειοκεζομένης οὕτω σημαντικῶς τῆς ἐλλείψεως τῶν ἐπιτηδείων.

Καὶ μιὰ ἄλλη ἀπόδειξις τῆς ἀναλκαρνείας τῶν Μπερκοὺς Ἕλληνας, αἵτινες τελευταίως δείχνουν τὴν Μαύρην Θάλασσαν, καὶ ἔφθασαν ἐνταῦθα ἀφιγμένοι πάντα κίνδυνον, ἵνα μᾶς προμηθεύσουν τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν, ὄχι μόνον δὲν τοὺς δηκυκόλωναν, ἵνα ἐπανέλθουν καὶ πάλιν, ἀλλὰ τοὐναντίον, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ἐφίσταται πόλεμος μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, τοὺς συνέλαβον καὶ ζητήσαν καὶ νὰ κατεσχοῦν τὰ ἐμπορεύματα των! Ἀλλὰ ποῖος λοιπὸν εἶνε ὁ σκοπὸς τῶν ἐκκλήσεων πρὸς τὰ ξένα Ἔθνη τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας; Ἀπλούστατα ἡ ἀποπλάνησις τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον θέλουν νὰ δείξουν ὅτι φροντίζουν διὰ τὴν σωτηρίαν του! Οἱ Μπολσεβίκοι εἶδον τὴν προπαρασκευὴν τῶν ἀποτυγχάνων ἐν τῇ Δύσει. Βλέπουν ἀφ' ἑτέρου τώρα τὰ μεγάλα των σχέδια — ἐξαπλώσεις τῆς ἰδεολογίας των διὰ τῆς Ἀνατολῆς ὡς φορέας — ἀποτυγχάνοντα ἐν Ἀνατολῇ. Καὶ συναισθάνονται, καὶ προβλέπουν, ὅτι ἡ πλὴ αὕτη ἀποτυχία θὰ καταλήξῃ εἰς ἀνατροπὴν των. Διὸ ἡ πεῖνα εἶνε κακὸς συμβούλος. Τούτων ἕνεκα προσκαθοῦν διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἀπὸ πολοπίσουν τὸν λαὸν, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ ἐξεγερθῇ ἀργὰ ἢ γρήγορα κατὰ τῶν νέων Τυράννων του. Διότι, ἀτυχῶς, ἔχει ἀποδεχθῇ τρανότατα ὅτι ἡ ὁμάς τῶν Ἑβραίων ἦπα; ἐκηγγέλθη τὴν γενικὴν εὐημερίαν καὶ κρατεῖ τὰς τύχας τῆς Ρωσσίας εἰς χεῖρας της μέχρι σήμερον ἐλάνθανε ἀπὸ σκοποῦς. Ὅμ φιλανθρωπικοὺς; ἀλλὰ καθαρῶς πολιτικοὺς.

— *Τεχνάσματα*

Θὰ φάσουν ἀκόμη μέχρις ὑμῶν ἐπιπτοτε αἱ φῆμαι περὶ ἐπικαμένης δήθεν σπάσεως τῆς Πετροπολέως τῆς Μόσχας; κ. τ. λ. Δεν φαντιζεσθε βεβαίως, ὅτι αἱ εἰδήσεις αὗται φαιμπρικάρονται ἀπὸ τοὺς Μπολσεβίκους. Καὶ ὅμως; συμβαίνει. Οἱ Μπολσεβίκοι εἶνε οἱ μεταδίδοντες τὰς φήμας αὐτὰς, διὰ νὰ ἐξαπατήσουν τὴν Εὐρώπην καὶ νὰ τὴν παρακινήσουν νὰ βοηθήσῃ τοὺς πεινῶντας Ρώσσους; νομίζουσα ὅτι οὕτω ἐβοηθοῦμεν καὶ ἐνεργεῖ τὴν κατὰ τῶν Σοβιέτ ἀντίδασιν. Καὶ ἐμεῖς τὴ γνώμη; ὅτι ὁ ὁδηγὸς ὁ φιλανθρωπικὸς τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων εἶνε πολὺ ἀκριβὴς ἐπιμόνος. Καὶ ἀ τὸν νομίζα τὸν Εὐρωπαϊκὸν τύπον; Μήπως δὲν ἔχει ἕνα α'. τάξεως πρόσχημα διὰ τὴν συγκάλεσιν τῆς σφαίρας τοῦ τοιοῦτου ὁρίσεως; Εἶνε ἡ ἱερότης τοῦ σκοποῦ! Ἕτερα φαντὴν διὰ τὰς μυριάδας τῶν ἀνθρώπων τοὺς κινδυνεύουν νὰ ἀποθάνουν ἐκ πείνης!... Ἀτυχῶς τὸ ἀποτέλεσμα ὅλου αὐτοῦ τοῦ θορύβου καὶ τῶν τεχνασμάτων θὰ εἶνε μηδαμινόν. Καὶ ἂν σταλοῦν βοήθειαι εἰς τρόφιμα, δι' ὀλίγους μόνον Ρώσσους; θὰ ἐπαρκέσουν. Διὸ ἔρχεται ὁ χειμὼν, ὁ τρομερὸς αὐτοχθῶρος, ὁ ὁποῖος, ὅτ καταπολεμεῖται μὲ ἀγνὸν τόνεον; τρομαρὸν καὶ σιτηρὸν ἐξοῦσον ἐρχομένον.

— *Τὴν αὐτὴν εὐχὴν*

Εἴπομεν καὶ προηγουμένως, ὅτι πατὴρ τοῦ Μπολσεβικισμοῦ εἶνε ὁ Μονταρχισμὸς ὁ ἀπαιωνὸς Δασποτισμὸς, ὅστις ἐπὶ τόσους αἰῶνας ἐκρίτα τὸν Ρωσσικὸν λαὸν, τυφλὸν καὶ ἀπαίδευτον ὑπὸ τὴν τυραννικὴν του πτέρναν. Ἀλλ' εἴδομεν ὅτι ἡ βία δὲν δύναται ἐπ' ἄπειρον νὰ προφυλάσσῃ τὰ τυραννικὰ καθεστῶτα κατὰ τῆς λαϊκῆς ὀργῆς καὶ ἐξεγέρσεων. Καὶ ὅπως ὁ Μονταρχισμὸς ἀνετρέπη χωρὶς τὴν παραμικρὰν πλέον ἐλπίδα ἀναβάσεως οὕτω καὶ ὁ Μπολσεβικισμὸς εἶνε καταδικασμένος νὰ κατόρρευσῃ. Δὲν συναισθάνεσθε τὴν βαν. Ἐπεβλήθη διὰ τῆς βίας καὶ ὑφίσταται διὰ τῆς βίας. Αἱ ἐρυθρα

ΚΟΣΜΙΚΗ ΖΩΗ

Ο κόσμος, πού κατήντησαν ἐνσταλλὶ στὸ κῆπο, μυκαλὶ τρομερὶ...

Δὲν μπορεῖ νὰ διακρίνῃ διόλου τὸν φλαρτεκόν, πού τὸν παρακολουθεῖ μὲ ἐνδιαφέρον.

Ἡ ἐξήγησις αὐτὴ ἐκπορεύει ἀκανόνιστα στοὺς πολλοὺς ἀκατανόητα.

Ἡ φαντασία του γεργάστερη, φωστογενεῖ ἐπιδεικτικὰ καὶ ἐκ τοῦ προχείρου.

Καὶ ἡ παιδικὴ μυθολογία ἐξωραϊσμένη σερβίρεται μὲ περισσὴ χάρη.

Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη ἐξήγησις στὴν ἀτοφία.

Ὅτι εἶνε μία ἀταξία τοῦ ὀργανισμοῦ—μιὰ ἐπανάστασις τοῦ νευρικοῦ συστήματος, πού ἀρέσει ἀναγκαῖως νὰ θεραπευθῇ.

Γνωστὸς χαροῦργος τῆς πόλεώς μας διαπραγματεύεται τὴν ἀγοραῖα αὐτονομήτου.

Εἶνε ὁ μόνος τρόπος αὐξήσεως τῆς πελατειᾶς του.

Παρασύρων συλλέγων καὶ ἐγχαμαίζων.

Λλμὶνιὰ πρωτότυπος ἐμπνευσις, πού θὰ γνωίσῃ δόξημα σὰν αὐτὰ τῶν ἐπιχαιρηματίων.

Ὁ μονοτονος τόπος μὲ τὴν ἐπιβλαβὴ αἰλονότητα του ἐγκαταλείφθη στὸ μεγάλο δρόμο.

Σπρώχνει τὸ κοῦμπ του μὲ πάλλη προσπάθεια βυθισμένος σὲ σκέψεις πὸν γεφυρώνουν ἕνα ἀπέραντο κενό.

Ὁ ἀσταχασμός, τὸν δηλαδὴ πάντα σπὶ γυναῖκα πού ζητεῖ δημοογρήμαια ὑπερανω ἀπὸ τὸ κοσμο τῆς ὕλης.

Ἡ ἐπανοσις ἐς Ἀθῆνων γνφστοῦ δανδῆ ἐσουρῆσε τοὺς κύκλους τὸν συνιδιῶν του..

Ἡ μέσοδος του εἶνε πρωτόπλαστη – καταπληκτική

Προσκολλᾶται σὰν ὀστρακο σὲ βαθμὸ ἐπιφάνου.

Τὸ βλέμμα του συνταράζει καὶ γοητεύει σὲ κάτινα ἀνασφάστη..

Καὶ ἐνθουσιάζει τὸν κόσμο ὅπως οἱ Κυρκαστικοὶ τυπαι.

Κλείνει ἀπὸ τὴν πόρτα τους εἰς τὸ κέντρο πού ὑψοναν – κατόπιν συζητήσεως θορυβώδους – διαγράφουν μιὰ σειρὰ παραστάσεων

Ἀν ὑπῆρχη κανείς νὰ τοὺς παρακολουθήσῃ θὰ κοπιάσῃ

Γιατὶ ἀπὸ κάθε τους βῆμα μεταβάλλουν σχέδια.

Αἱ σοφαὶ ντὶ γκάλα σὰν θρεττανικὰ ὀρχαν πάλιν μὲ ζωηρότητα, πού αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν θὰ ἐξεπιστοῦν ἐθελοπλ...

Ἡ ἐφημὶς χαρτομανῆς Σμυρνῆς μὲ μπᾶπα πὸν μπὰ ἀναμμένον μαγικὲς φάντες καὶ ἀπιρωπόλοις πλάσεις, φρασικές.

Ἐφασε τὴ φτωχὴν ἐκείνη συγκεντρωσῆ σ' ὅλο τὸ κεντρο σὰν ὠχροφόβδνη λάμψη.

Λορεκα μὲ χαρὴ ξωτικὴ καὶ νοημεκὰ κανείς ὅτι οἱ κυματισμοὶ τοῦ τραχήλου τὴς ἀπολήγουν στὴν ἀκρη τοῦ ἐλαφροῦ φόλιαρ πὸν τὴν κάλυπτε..

Ἐξηνεστάτη κυρία τραγουδεῖ μὲ ἀφθόνη γλυκυνεῖα.

Τὸ κορυφίρεμα ἀμὸ δίνει μιὰ ξεχωριστὴ χαρὰ στὴ συνέρωσα.

Στὰ ξεκουφόματα – πού γίνεται τὸ μάθημα τῆς ζωολογίας – ἀνακαλεῖται κανείς πολιτισμὸς ἰδιότητας...

Τὸ μοτο τῆς παρέας εἶνε δυὸ φράσεις χαρακτηριστικαὶ – πως τὸ κατάλαβες καὶ γιὰ νὰ ξεμῆς δηλαδὴ.

ΣΑΤΑΝ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Συνεστῶμεν θερμῶς εἰς τοὺς κατανάλτας εν γένει Κοινωνίας Ἡπείρου, τὸ ἀναγνωριζόν γενικὰ, ὡς ἀνωτέρων κάπνισμα τὸν εἰσαγομένων τοιούτων, τὸ τοῦ ἐν Παρεῖ Ἐμπορικοῦ κ. κ. **Λούλου** καὶ **Τοστρα**, ἐγκρίνοντες ἐν ἀναμφιβόλοις καὶ κα ἐχόν τὴν ἀρωμὴν θέσιν ἀμφοῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ μας.

Πωλεῖται μυρῳδικῶς καὶ διατικῶς εἰς βαρελα καὶ φιαλας εἰς ἀπανταὶ τὰ Κότζιμ ἀποσκαικον.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Λέβρον ὁ κ. **Ν. Κύπριος**

ΚΥΝΗΓΟΙ ΣΠΕΥΣΑΤΕ

ΕΦΘΑΣΑΝ

ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Α. Χ. ΗΛΙΑ Κ. ΔΥΣΔΟΥΝΙ Καὶ Υἱ

καρτοῦσες διαφόρων ποιοτήτων εἰ τιμας ἐκτὸς συναγωνισμοῦ καὶ ὅλα τα εἴδη κυνηγίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΛΑΟΥΣΗΣ
ΧΑΛΚΕΥΤΗΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΟΠΛΩΝ
ΕΦΟΔΙΑΣΤΑΙ